

УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС

політично-економічний орган.

Ціна примірника 40 м. Чвертьрічна передплата разом з оплатою почт. в краю 500 м; за границею разом з оплатою почт.: В Чехії 12 час. кор. чвертьрічно. В Америці 2 дол. річно. Адреса Редакції і Адміністрації: Перемішль, вул. Побереже ч. 1.

Оголошення: 100 м. за одиницю парельовий рядок або його місце. Дрібні оголошення по 30 м від слова. Некрологів 40 м. матрич. оголошення по 80 м від слова. Оголошення більшим друком платяться подвійно

Гет із зневірою!

Відень д. 29. липня 1922.

Польські газети розповсюднують багато таких вісток, яких цілком — ширити зневіру в наших твердих рядах. У всіх тих вістках підчеркується стало одно: Не тільки Українці в краю, але й на еміграції стратили віру в можливість утворення зі Сх. Галичини окремої суверенної держави. А „Gazeta poranna“ подала „з поінформованих кругів“, що навіть Петрушевич і Сингалевич стратили вже віру в успіх своєї пропаганди.

Зайва річ стверджувати, що в сих і подібних інформаціях нема й зерна правди. Чи є взагалі причини до зневіри, нехай читачі осудять на основі того, що висказували про галицьку справу найбільше авторитетні мужи антантів на засіданню представників держав, що скликали конференцію в Генуї. З того нехай кожний з нас виробить собі погляд, чи справді справа державності Сх. Галичини є актуальною міжнародною проблемою тай чи є яка причина попадати в зневіру. — Отже і представник Італії Шандер і представник Англії Льюїс Джордж і навіть представник Франції Барту на своїй конференції з 10-го мая с. р. годилися в тому без ніяких застережень, що питання Сх. Галичини — це актуальна, нагла й давно дозріла до вирішення справа. Дискусія оберталася тільки довкола формального питання, хто має вирішити державне становище Сх. Галичини: генуєнська конференція, Найвища Рада чи Союз Народів. Врешті згодилися на те, що справа сх.-галицької державності входить у другу точку постанови для генуєнської конференції, прийнятих у Кан і її буде розглядати в Генуї політична підкомісія. До сього, як відомо, не прийшло, бо не вдалося досягти порозуміння з Росією.

Аби не було ніяких сумнівів, кого провідні мужи антантів вважають управненим заступати справу Сх. Галичини, слід зазначити, що зараз на вступі сього засідання сконстатував Шандер, що його скликано, щоб зайняти становище до сх.-галицької державності, в якій то справі предложила відповідні меморіяли делегація Укр. Націон. Ради Сх. Галичини. В тій справі — сказав він далі — прийшли також численні телеграми від кольноїї Українців, головню в Америці.

В дискусії, яка розвивалася над нашою справою, сконстатував перший Льюїс Джордж, що „сх.-галицька справа є невирішена більше як три роки та що вона постійно загрожує мирови осередній Європі“. Тепершнє положення Сх. Галичини, коли конференція не доведе до порозуміння з Росією, дасть — на його думку — ріжного рода претексти Росії до інтервенції. Він пригадує далі, що „населення Сх. Галичини є української народности і Поляки держать сій ай лиш збройною силою. Найвища Рада своїх засіданнях в Парижі висловилося кілька разів проти домагань Польщі в сій справі; одначе Польща зовсім не вважала на рішення усювоєних дегаав і далі держить під військовою окупацією сей край проти волі населення. Треба вже раз покінчити, говорив Льюїс Джордж, з тим безнастанним відкладанням сей справи задля простих питань процедури, бо в певним, що в Європі не буде мира так довго, як довго важна проблема Сх. Галичини не буде дефінітивно вирішена.

Забіраючи голос удруге, подав Льюїс Джордж для підпертя своїх тез, що одною з найважніших цілей генуєнської конференції є устанюення мира в Європі. І питає далі: Як можна привернути сей мир, коли така територія як Сх. Галичина знаходиться під режимом військової окупації?

Подібне становище заняв також представник Італії. І Барту не боронив ні словечком польської військової окупації, хоч і протвиввся вирішувати галицької справи в Генуї. Шандер, відповідаючи на заміти Барту, зазначив, що дебата, яка розвивалася над справою Сх. Галичини, зводиться в основі до питання інтерпретації: чи поладнання справи Сх. Галичини в Генуї можна зачислити до відповідних способів „для привернення мира на трійких основах“, себто до пункту 2. дневного порядку, прийнятого в Кан для конференції в Генуї. Се питання вирішено врешті позитивно. Льюїс Джордж ішов у сій справі ще далі, заявляючи,

що питання Сх. Галичини є одною зі справ, намічених не тільки в пункті 2., але також в пункті 3.: „Основні умови для привернення довїря без нарушювання Істнующих договорів“.

На закінченні дискусії Льюїс Джордж зазначив, що три справи торкаються европейського мира, крім справ, які тоді дискутувалися з російсько-українською совітською делегацією: справа Сх. Галичини, Литви й Бесарабії. Без ніякого сумніву — сказав він — поладнання сих трьох справ є необхідно потрібне, щоб zapewнити мир в осередній Європі. Бо коли ті справи не вирішиться, то не буде мира в сих країнах і одного або другого дня грозить там з той причини вибух конфлікту, в який всі европейські держави будуть менше або більше замішані. Кожда з тих трьох справ дає червоній армії претексти, а навіть управління до інтервенції. Осць чому є основною конечностю, коли мається волю привернути дійсно мир в Європі, поладнати сі спірні справи, які з бігом найближчого року грозять, на випадок невирішення, заколюченням европейського мира. Кінчаючи свою промову, Льюїс Джордж ствердив, що мимо всіх зусиль сі три проблеми існують далі, тому нехайне вирішення їх конечно.

Отсе найважніші думки пропамятної дискусії з 10. мая с. р. в Генуї. З них неупереджений читач пізнає, що відповідальні мужи великих держав ставили нашу державну галицьку справу в цілій її ширині і глибині, ставили поважно й серіозно як справу важну, яку, невдкличку, невирішення якої загрожує Европі великими небезпеками й конфліктами.

Очевидно — сим ми не хочемо сказати, що справу ми вже виграли і можемо спокійно заложити руки. Навпаки! Сотий і тисячний раз повторюємо: Тільки від нашої постави, від нашої сили й організації, а передовсім від наших діл у краю, буде залежати оконечне й повне визволення нашої Батьківщини.

На всякий випадок слід ствердити, що нема ніякої причини до зневіри і що ту зневіру викликають тільки вороги для знеохочення і прибиття активности українського народу.

ВІДПОВІДЬ

„Громадському Вістникови“.

(З приводу довгої статті на нашу коротку замітку).

В передовиці 31 ч. нашого часопису висловили ми думки в справі одноцільного національного фронту і підчеркнули його значіння на економічному полі. Лишень це було завданням передовиці, а факт, що poplatний інтерес в „Народній Гостинниці“ перейшов до чужих рук, ужили ми тільки як ілюстрацію. „Громадський Вістник“, замість скріпити наше засадниче становище, накунувся на нас мокрим рядом, прикриваючи неслухність своїх мірковань образливими словами, силкуючись наше громадянство перекопати, що чорне є всім иншим тільки не чорним. Прикро є відповідати на статтю, в якій аж видно, що Редакція хотіла „якось“ відповісти, а не находила кращих аргументів, як „Пилип з конопель“. Предив факт остає фактом, що управа „Народної Гостинниці“ ужила всіх сил небесних і власть імущих, щоби льокаль передати не нашому чоловікові, а чужою. Пробувала ужити навіть поліцію, але поліція заявила, що не має права тут рішати. Але чьго властиво вмішувється в ту справу „Гром. Вістник“, де, по перше, позиція оборони є з гори програма і де ми сподівалися заяви від самої Управи „Народної Гостинниці“? Чи Управа „Нар. Гостинниці“ є неповноволтна, що її виручає Редакція „Гром. Вістника“?

Властиво „Гром. Вістник“ не повинен був в тій справі забирати голосу, а коли це зробив, то тільки розбаврав справу, про яку — як сам пише — „найкраще мовчати“. Бо ось говорять факти: Коли треба було в каварню вложити багато гроша, а гости боялись входить до українського льокалю, тоді Управа толерувала аж двох спільників і то через два роки, приймала чинш від них, навіть обіди. Колиж льокаль приносить принайменше 20 мільонів в рік, тоді робиться старання, щоб віддати каварню в чужі руки. Це оден факт. А другий? Управа толерувала згаданого „оброньцу Львова“ два роки. Коли вона про це знала, то робила зле, а коли дізналася недавно, то могла рівно добре віддати інтерес иншому

Українцеві, який був би згодився і з Управою і з п. Мошковичем.

„Укр. Голос“ написав статтю про одноцільний фронт, а „Гром. Вістник“, який зовсім не був зачеплений, пише довгу філіпіку. Коли не вигідно з деяких причин зайняти слушне становище, в такім разі треба мовчати. Не повинна однак в тій справі мовчати Управа „Народної Гостинниці“. Вона і тільки вона повинна забрати голос.

Ми ще раз підчеркуємо, що згадали про перехід в чужі руки каварні „Нар. Гостинниці“ з обов'язку, бо уважаємо, що контролю з боку громадянства, особливо в тім часі, коли наші люде блукають без праці, є конечно. Отже не ходить нам о якогось „оброньцу Львова“, але ходить нам о те, щоб український інтерес був в українських руках. Дивне нам теж, що „Гром. Вістник“ аж нині відкрив „оброньцу Львова“ в „Нар. Гостинниці“. — Отсе наша відповідь. Більше тою справою займатися не будемо, бо не полеміка була нашою цілю тай в нас на те брак місця. А коли „Гром. Вістник“ певний слухности своєї позиції в тій справі, то можеб уділив нам місця, — а ми вже тоді ясно і дуже обширно справу представимо, напевно з користю для українського загалу!

Наша школа в ярмі.

Ми вже донесли, що польська Кураторія шкільна супротивилась отворенню рівнорядних клас при учительських семінарийних курсах у Львові і Перемишлі як також дальших клас при школах вправ, оправдуючись „brakiem funduszów“. На щож властиво витягається з кишені кожного українського громадянина податки, данини та инші драчки, коли на найконечнішу справу, на освіту, нема „funduszów“?

Та питання це безцільне. Панови байдужно, що бракує ра ови, — раб сам мусить радити собі як може. Тому, як у всіх справах, наше громадянство мусить і цим разом само постаратись, щоб наші діти не марнувались, мусить своїми приватними фондами удержати рівнорядні класи при семінарийних курсах та утворити дальші класи при школах вправ. Цю справу повинно Укр. Педагогічне Товариство взяти в свої руки і завити Кураторії, що всі класи бере на свій етат. Иншого виходу нема, коли бажаємо, щоб наша молодь не тратила цвітю свого віку і користала з науки. Треба сподватись, що оба учительські збори при семінарийних курсах підуть на руку Укр. Педаг. Товариству і будуть радо уділяти науки в новостворених класах.

Наше громадянство само бачить, що нові тягарі спадуть на Укр. Пед. Товариство і тому прийде йому в поміч обильнішими датками, як дотепер, памятаючи, що в школі наша будучність.

Виїмковий стан.

Дня 25. липня минуло 8 літ, як австрійська Рада міністрів устанювила в Галичині виїмковий стан. Коли Польща збройною силою заняла Сх. Галичину, проголосила, що виїмковий стан, устанювлений Австрією, обов'язує далі і він справді обов'язує до нині. Поляки його не відчували, бо вони мали і мають повну свободу. Вони сходяться на віча, осювоють нові товариства, уряд не інтернує нікого з Поляків і не закриває польських товариств. Так отже під тягарем виїмкового стану терпіли тільки Українці і Жида. Бо цей виїмковий стан був бичем в руках старостів і жандармів. Вистарчила денунціяція, щоб когось інтернувати, конфінувати, закрити товариство, завісити видавничтво газети і т. д. От те все, що сталося в Добромилі, де конфіновано 12 Українців і закрито всі товариства, доконало Староство, покликуючись на виїмковий стан.

Про виїмковий стан в Галичині писалось у всіх европейських газетах, які висмівали Польщу за те, що придержується виїмкового стану, впровадженого ще розпорядком австрійського цісаря. Це спонукало польський сойм ухвалити закон, яким зноситься виїмковий стан. Той закон зачне обов'язувати, коли буде оповіщений в дневнику законів державних. Речинець оповіщення ми подамо до відома загалу, але поки-що вже тепер повинен

у нас розпочатися організаційний рух і наше село повинно осередитися навколо Читальні, „Просвіти“, „Соколи“, „Січи“ і т. п. товариства. Статуту треба сейчас внести до Намісництва, або як тепер Поляки називають, до Воевудства. Так само повинні наново внести статуту ті громадяне, які вже внесли, але дістали відповідь відмовну. Натомість ті громадяне, які внесли статуту, але до нині не дістали в якій відповіді, не потребують внести другий раз статутів, бо з хвили, коли буде оповіщений закон про знесення виімкового стану, їм вільно скликати загальні збори. Бо обов'язуючий до нині австрійський закон кажє, що коли нема відповіді на внесені статуту до 4 тижнів, то товариство може розпочати свою діяльність. Треба мати тільки посвідку (рубрум), що статуту внесено. Тому ми радимо вже тепер внести статуту нових товариств, щоб по 4 тижнях можна їх було отворити, з хвилиною оповіщення вище згаданого закону.

Очевидно при тім не треба бути великим оптимістом. Ми знаємо прецінь, що в Польщі дуже часто зневажають закон. Будуть отже надужиття і по знесенню виімкового стану. Але всеж таки будемо покликуватися на закон, що у всіх культурних державах є святостю, яку доплати не вільно хотьби і як високому урядникови.

В справі примусового обезпечення від огню.

З причини невідповідаючого закону постування Польської Дирекції взаїмних обезпечень, яка є приватною а не державною інституцією, яка після закону не має передбаченого ніякого закладового капіталу і за якої збитки держави не відповідає, видало краківське воевудство до усіх Старостів слідуючий обіжник з 20/IV. 1922 ч. 5220/Пр.: „Дійшло до мові відомості, що почин діяльнсті через Польську Дирекцію взаїмних обезпечень і зарядження вибрання згодошень до обезпечення зглядно зладження виказів недвижкостей, що підлягають примусовому обезпеченню від огню, дало людности правді до думання, що дотепершні договори обезпечень сүть розвязані і що через примусове обезпечення стає далше обезпечування будинків цілком злшимим.

Щоби отже не наразувати людность з одної сторони на страти, а з другої на процеси з Товариствами, в котрих она мала дотепер буданки від огню обезпечені, поручаю сейчас поучити людность, що:

1) після арт. 3. закона з 23/VI 1921 пов. 395 Дз. Р. П. підлягає примусовому обезпеченню будинків від огню Польській Дирекції взаїмних обезпечень не ціла вартість будинків, а тільки 2/3 частий оцінених спальних частей отже остаюча 1/3 часть оцінення спальних частей, як також усі части неспальні будинків можуть бути обезпечені в яким небудь закладі обезпечення,

2) що після арт. 42. уст. 2. закона перенятя через Польську Дирекцію взаїмних обезпечення таких будинків від огню може наступити доперва по уплві часу, на який ті договори заключено, або по їх розвязанню після услівій обезпечень, врешті

3) що після §. 2. розп. Міністра скарбу з 23 грудня 1921 пов. 32 Дз. Р. П. в р. 1922 зачинаєся примус обезпечення будинків від огню в Польській Дирекції взаїмних обезпечень в даній громадї доперва від дати одержання через Зверхність громадську поборових реєстрів премій.

Щоби не наразитися, на подвійне обезпечення, повинні отже властители будинків при списуванні і оцінюванню будинків через Польську Дирекцію взаїмних обезпечень подавати як найточнійшій дати, що відносяться до існуючих вже —удзпечень і додержувати услівій дотепершних договорів.

Заразом звиваю Староство, щоби перевірило і донесли, на чьє поручення відбуваєя в багато громад оцінюванне будинків не через укваліфікованих таксаторів Польської Дирекції взаїмних обезпечень, але через самі громади, які не мають до того відповідно укваліфікованих людей і можуть ту чинність виконати неточно і наразити людность на страти, бо оціненне рішає о границях примусу обезпечення і становить підставу до означення премій і виміру відшкодовання на случай пожару“.

З повисшого вовідського обіжника виходить, що уряди громадські не мають ніякого права ні обовязку списувати ані оцінювати будинків для Польської Дирекції взаїмних обезпечень, що обовязковому обезпеченню підлягають тільки будинки і тільки до двох третих частий оцінки спальних частий а то:

а) тих що нїде не сүть обезпечені, доперва по присланню реєстру премій з Польської Дирекції взаїмних обезпечень до Уряду громадського, що може статися доперва по передвій оцінці будинків таксатором.

б) тих, що вже сүть обезпечені, доперва по розвязанню дотепершнього обезпечення (в „Дністрі“ сүть обезпечення тревалі і кінчатся хиба тоді, коли вістануть виповіджені).

Доки отже ще час, в нашим національним обовязком обезпечити свої будинки в Товаристві взаїмних обезпечень „Дністер“ у Львові, щоби опісля своїм грошем не збогачувати чужого Товариства.

Очевидно, що після закона не підлягають примусовому обезпеченню від огню движимости, товари, домове урядженне, абіже і паша і ті можна, і належить обезпечити все рівнож в Товаристві взаїмних обезпечень „Дністер“ у Львові.

Читайте і розповсюднюйте „Укр. Голос“.

Українські читанки для всіх типів шкіл.

Видавниче акційне товариство „Земля“ у Відні видало в цьому році українські читанки Антона Крушельницького:

Перший цикл: 1) Граматика (буквар) і перша читанка з 132 малюнками, з того 65 в трьох барвах, для першого року науки. Сторін 124. 2) Друга читанка з 85 малюнками для другого року науки. Сторін 140. 3) Третя читанка з 84 малюнками для третього року. Сторін 200. Ці три читанки — це основні книжки для початкової науки. Їх завдання дати початки знання української мови і правопису (приятого Українською Академією Наук у Києві). При тому мають вони увихованні дитини покласти основи під виплекання типу діяльного громадянина, свідомого Українця і культурної людини.

Другий цикл: 1) Пята читанка з 65 малюнками для п'ятого року науки. Сторін 348. 2) Шоста читанка з 89 малюнками для шостого року науки. Сторін 383. 3) Сьома читанка для сьомого року науки. Сторін 388. 4) Восьма читанка для восьмого року науки. Сторін 440. Ці чотири книжки — це шкільні читанки, призначені для нижчого і середнього ступня науки, а саме: для I—IV класів середніх шкіл (гімназій, реальних шкіл), для відповідних нижчих класових педагогічних і комерційних шкіл і для чотирьох класів висших початкових або виділових шкіл. Вони складені з углядженням поділу на поезію і прозу. В кожній із цих читанок заступлені ось такі відділи: А) Поезія — а) Епічна поезія: 1. Кавки. 2. Перекази. 3. Міти. 4. Легенди. 5. Баллади. 6. Сміховники (анекдоти). 7. Нариси й оповідання. 8. Повісти. 9. Віршові оповідання й поеми. 10. Козацькі думи. 11. Епопеї. б) Лірична поезія: 1. Пісні й думки. 2. Описова лірика. 3. Елепії. 4. Оди. 5. Гимни, псалми, молитви. в) Дидактична лірика: 1. Байки. 2. Сатири. 3. Притчі. 4. Епіграми. 5. Дидактична лірика. 6. Приповідки. 7. Загадки. г) Драматична поезія. Б) Проза: 1. Спомири. 2. Життєписи. 3. Історія. 4. Описи. 5. Розвідки. 6. Промови. 7. Листи. — В цих чотирьох книжках надруковано 556 творів сто п'ятиох українських і 33 європейських письменників. Головно з огляду на твори українських письменників, ці книжки являються для широкого громадянства, а спеціально для молоді, антологією нового українського письменства. А в українській школі попри те, що вони служать зразками поезики і стилістики та зазнають молодь з найкращими творами українського письменства, вони мають все на увазі виховувати діяльного громадянина, свідомого Українця і культурну людину — одним словом ідеальний тип українського громадянина.

Третій цикл: 1) Вибір з українського народнього письменства I—II том (від 1798 року до 1876 р.), сторін 646. 2) Вибір з українського народнього письменства II—III том (від 1877 р. до 1920 р.), сторін 720. Ці дві книжки дають перегляд всього нового українського письменства і признаються як шкільні книжки для двох найвищих класів середніх шкіл (VII і VIII). З огляду на те, що автор намагається дати по змозі повний образ кожного письменника на основі вибору його творів, ці книжки являються хронологічно упорядкованою антологією нового українського письменства для загального читання. Надруковано в них 545 творів 54 авторів.

На отсі шкільні підручники, видані як найстаранійше і уложені так, щоб як найбільшу користь дали нашій шкільній молоді — звертємо увагу нашого громадянства, а передовсім учителів всіх типів укр. шкіл (народних, середніх, сем. учит. і т. д.)

Обезпечайте негайно від огню збіже і пашу лише в Тов. ВЗ. обезпечень „ДНІСТЕР“, бо біда не спить.

444—3—3

Дописи.

Вишатичі, пов. Перемишль. В ч. 26. „Укр. Голосу“ п. В. Зубрицький пише, що прикро вражає, що доси не відновлено Читальні у Вишатичах. Справа мається інакше. Читальню відновлено у нас ще літом минулого року за старанням тов. Омеляна Ілюза. Вибрано новий виділ, а головою о. пароха, бо попередньому виділові не довіряли, та все на дармо, бо по виїзді п. Ілюза, у Читальню ніхто не показався. Хотіло вписатися кілька нових членів, але Читальня була все замкнена. А чия тут вина?! — Гарно розвивається лиш недавно завязаний „Аматорський Кружок“ який відіграв вже „Наталку Полтавку“, „Свтаня на Ганчарівці“ у себе і в Дусівцях, а в вичуванні є дві одноактівки „На першій гулі“ і „Настоящі“. Дохід з представлень обернено в части на відбудову „Народ. Дому“, а часть на вимальоване декораций. На жаль, робота молоденьких акторів стрічається в перешкодами і трудностями зі сторони деяких безідейних одиниць, а старші з засади не то що не приходять самі на вистави, але своїми зловними увагами знеохочують ще других. Сподіємось одначе, що всі перешкоди поборемо. — Свій.

З Печенижана. Щоби світ знав, як живеться нашому селянинові в Сх. Галичині, прошу оповістити отсе: Дня 5. липня б. р. відбувався у нас асентерунок коней. Оповідений був початок асентерунку на год. 8 рано, але розпочався аж о год. 12. Врешті появилася комісія і зачала кликати людей, щоб вели коні до комісії. Очевидно людей з кіньми було дуже багато, а комісія спішила до ї чути не було голосу панка, що викликував людей. Тоді поручник, член комісії кричав: „Psiakrew słońcie, czemu jeszcze nie idziesz?!“ Викликаний провадив коні перепихаючися поміж людей і очевидно не міг цього робити бігцем.

Тоді поручник кричав: „Psiakrew ruszaj się przedziej“ і був багатом не тільки коней але і людей. А вже велика зневага стрінула господаря Василя Яворського. Поручникови урولیсь, що він сміявся, тому прискочив до него і зі словами „tu słońcie, migo“, був його по лщи. Так само і ком. староства Поремба тракував людей. Він ще перед асентерунком, вимахуючи багатом людям попід нося, кричав, щоб люди зробили йому перехід. Очевидно, що з кіньми не можна так легко вступитися, а тоді Поремба кричав: „Słońcie, was wszystkich szlag trafi, ustapcie się. Так поводитися з нами селянами люди інтелігентні. А звісно, що за австрійських часів навіть капралі, люди просто тай гурби, мусіли поводитися з людьми інакше. Їм було строго заборонене плюгавити і ображувати людей, не вільно було бити. Колиж влада довідалась про побой або образу, то такого панка добре покарано. У нас інакше! Поводяться урядовці з нашими селянами як з худобою.

З Добромилля пишуть: Як вже звісно читачам „Укр. Голосу“ у нас конфіновано 12 найповажніших громадян в повіті, між ними о. Бр. Гоцького з Передільниці і о. Мариновича з Гійска. Яка причина цього? Інтервенція в Старостві вияснила справу о стільки, що конфінованне зарядив бувшии староста Скарбек, а виконав його, то є підписав акт його наслідник Скаржинський, не провірявши справи. Далі заявив староста, що добромільська „Rada Narodowa“ разом з „policyą państwową“ відкрила український „spisek antypaństwowy“, на чолі якого стояв о. Гоцький. Супроти „Rady narodowej“ і „policyi państwowej“ староста — як заявив — не може нічо зробити. Дивне диво, чому Rada і policja не віддала справи до прокуратурії, а вдоволилась конфінованнем загавірників. Але властива причина конфіновання зовсім инаша. В Добромиллі зачався освітно-культурний рух, засновано теж перед 2 роками гімназійні курси. Те все, а особливо курси були солено в очах тутейших шхепольників. Вони постарались, що діяльність всіх товариств припинено, закрито теж і курси, бо „Rada narodowa“ бажає конче удержати коштом повіту свою гімназію, а українські курси уважала перешкодою. Скликано теж вийтів на нараду, щоб згодились на добровільний податок з кожного села на „potrzebu powiatu“ а властиво гімназії. Вийти на нараду не прийшли.

Станславів. Деякі тутейші товариства є такі, що працюючи і їх живучість слідна навіть для бевсторонного обсерватора з боку, а деякі ніяким способом не дають себе витягти з обіймів дужої, нелоборної сплячки. Бачимо деякі круги громадянства, що легко підіймають поклик до організації, але далеко більший, подавляючий своім числом загаль нічого тепер про організацію без власної особистості, намацальної користі в матеріальному значінні слова не хоче і чути. — Коли на освітньому полі зникає о мала кількість людей веде роботу, не вважаючі на свідомість (але не більше!) потреби — мовляв — контакту з селом і коли на свіжо переораній ниві спільництва ще багато і довгої буде потрібно праці аж до кінцевого й повного зрозуміння його гасел та побідь нашої внутрішньої цінности над ворожими намаганнями накинута на нашу шию петлю, справа в дійсности дотично товариського гуртування, наприклад українського станславівського міщанства, натрапляє на труднощі й досі спочиває на мертвій точці. Ніхто не знає, як до того нашого в найбільшому ступні зматеріялізованого сучасного міщанства підійти, чим його заманити. Деяким громадянам не вистає приклад Т-ва „Українська Хата“, вони обманюють себе надією, що може якась — скажім — новобновлена „Зоря“, чи инше чудо зуміє заікавити і притягти до себе розпоршені досі та потонулі в матеріальному багаті одиниці міщанства. (Всі ми зрештою в тому багаті — Прип. складача) — Супроти пригноблюючого гніту телепринського в нашій країні ладу, в якому стогнуть цілі маси безробітних, а працюючи — тільки з найбільшою натугою заробляють на своє утримання, не спосіб думати про такі річи, що нічого позитивного, реального не дають. — Не треба далеко йти: маємо згадану „Українську Хату“. З року на рік кожні загальні збори застановляються над тим, де лежить причина сплячки товариства і що року вибирається новий виділ, накладаючи на нього повинність і обовязок — рушити установу з мертвої точки й увести її остаточно в рух, але базікання завжди даремні та й базіканнями остаються. — Може справа й покращала би, колиб... якась метка одиниця знайшлася з охотою та пригідними до того в себе обставинами до праці. — А то так: На послідні загальні збори Т-ва „Українська Хата“, вийшлося кількадесять членів, головою ремісників, поговорили, побазікали, вибрали новий Виділ і з жаданнями до нього оживити товариство — розійшлися. Безпотрібно тільки посварилися два інтелігенти, при чім завинив попередній така заступник голови товариства, який властиво для оживлення його був сюди в свій час нарочно й вибраний, а тепер до того самого Виділу, в якому засідає, звертає закиди безділля і ставив колоду в уділенні йому (й собі тим самим) абсолютної... Конєць кінцею, цей інтелігент — зрештою дуже діяльний — із гуртком безкритичних адгерентів покинув місце зборів. Побажав, щоб життя в цьому колісї так рухливому товаристві, якого піднаємцем у свій час була навіть „Українська Бесіда“, увійшла на нові шляхи, щоб обновлено „Зоря“, може і „Боло“ та щоб при підприємчivosti згаданих уже на початку нинішнього артикула людей, котрі бажать гуртувати міщан у „Зорі“, приєднано й ремісників до цієї акції, робітників та інших чорноробів з міського бруку.

ЩО ЧУВАТИ В СВІТІ?

В Лондоні перебуває тепер французський прем'єр Поанкаре. Приїхав він сюди, щоб поторгуватися з Л. Джорджом в справі відшкодованне, якого жадає Франція від Німеччини. Як відомо, Англія каже, що Німці не в силі тепер заплатити таких великих грошей. а коли Франція буде далі душити Німеччину, то в Німеччині вибухне рево-

волюція, яка може перекинутись до Франції і Англії. Але Франція і слухати цього не хотіла, вона вхопила Німеччину за горло і кричала: „давай гроші“, не вважаючи на це, що в німецькій кишені вітер свежає. Щоби Франція навчить розуму, хитрий лис Л. Джордж втяв таку штуку: Франція в часі війни позичила в Англії і Америці велику суму грошей 170 мільярдів франків (на польські гроші около 170.000 мільярдів марок). Л. Джордж зняв заздалегідь з Америки і несподівано зажадала Англія і Америка цей великий довг з процентами. Певно що Франція не в силі того дову заплатити — отже знайшлась в такому положенні супроти Англії і Америки, як Німеччина супроти Франції. Але тепер Л. Джордж скаже кумови Поанкареви: „Як ти притиснеш Німеччину, то я притисну тебе“.

Але Франція поки що гороїжитьься супроти Німеччини і грозить їй кулаком. От тепер зажадала вона від Німеччини, щоб заплатила 50 мільярдів марок в золоті. Німеччина відповіла, що не може заплатити, а зрештою їй признано проволочку аж до р. 1923. — тому жаданне Франції в нападості. У відповідь на це Франція, не чекаючи на вислід конференції, вислала Німеччині ультимат: або заплатиш добровільно, або я собі сама вожу гроші з твоєї каси (ексекуція). Л. Джордж перестерігав Францію щоб не робила дурниць, але Франція далі гороїжитьься. Не ходить їй мабуть так о гроші, як о те, щоб ослабити Німеччину. Але саме Німеччина в дуже грізною і небезпечною для Франції, як довго Німці в зєдинені в одній державі. Тому хоче Франція розкавалкувати Німеччину і тим способом ослабити її. Колиб Франція вмащувала до Німеччини, то це може статись жерелом нового нещастя для Європи. Ненависть між Французами і Німцями стане бездонна, Німеччина може зброкотувати. І одно і друге відбулосьби дуже на всіх народах Європи. Особливо Л. Джордж боїтьсья революції в Німеччині і тому здержує Францію перед нерозумною політикою.

Ірландія в огні. Домашня війна шалє по по всім усюдам в краю, Вправді військо бере верх над повстанцями всюду, але повстанці зникають, щоб деінде зявись. Нищать дороги, зривають шини, дроти телеграфічні, підпалюють уряди і т. п. Тим способом перемінняється Ірландія в пустиню. Торговля устала і взагалі настав застій в цілім життю — як це звичайно буває в часі війни.

В Італії великий заколот. Фашісти далі ведуть завзятю боротьбу з соціалістами. А що фашісти мають більші і добре узброєні сили, тому соціалісти вхопились послїдного оружя і оповістили загальний страйк. Але страйк не вдавсь. Узброєні фашісти обсадили міста і змусили зброю робітників підняти працю наново. А де робітники ставили опір, там прийшло до різні. І так в Анконі прийшло між фашістами і комуністами до стрільнини, яка трївала цілий день. Богато вбитих і ранених. В інших містах фашісти спалили доми робітничих організацій і такий розвели терор навіть в самій столиці Римі, що соціалістичні послї мусили цілий день пересидіти в парламенті, бо боялись на уллицю показатись. Взагалі фашісти стали тепер панами Італії і вирости понад голову Італійському урядові. Не аби-який твердий горіх має він тепер перегризти, бо фашісти нікого не боятьсья, тим більше, що й військо в за ними.

Греція зачинає брикати. Це таке саме, як слїхий, вигодований кінь, що лєдві на ногах держиться, хоче підняти хвіст до гори і побрикати. Вєде Греція вже два літа війну в Азії з Турками, на яких чолї стоїть Кемаль-паша. Ходить Грекам о краї в Малій Азії, де колись мешкало грецьке племя Йонці. Тут найбільше місто Смирна. От і ці країни, замешкані Греками і Турками, хоче загорнути Греція, але Турки не дають. Це є причиною війни. Найвища Рада хотіла припинити війну і зарядила, щоб в Смирні і околиці відбулось народне голосованне (плебісцит) т. є. щоб сам нарід рішив, чи хоче належати до Туреччини чи до Греції. Але Греки не хотіли пристати на плебісцит і отсе відбрало їм симпатію свїта. Бо коли Греки певні свого, т. є. певні що населення Смирни є за Грецією, то якого лиха боятьсья плебісциту. Так отже вели Греки далі війну з Турками в надії, що таки побідять і силою заволодіють над Смирною. Але Турки не даютьсья і війна протягається. А тим часом грецький нарід має досить війни і хоче, щоб вона вже раз скінчилась. Грецький уряд утихомирював населення як миг: „ще трохи почекайте, а побідимо“. Обіцював отже народові мир на весні, але весна минула, а про иир ні слуху ні диху, опісля обіцював мир на осїнь, але осїнь за плечима а миру нема. Нарід бачучи, що війна буде трівати знов через зиму, захав бунтуватись. Тоді грецький уряд, щоб змусити Турків до мира і закінчити війну, постановив здобути Царгород, столицю Туреччини. Не легка це справа. Европийські держави, а особливо Італія і Франція, грозять, що не допустять до того, щоб Греки заняли Царгород. Але Греція своє робить, збирає військо і удає що хоче на своїм поставити. Отже може прийти до кривавої війни, в яку вмішаласья і Болгарія. Греки наляли нераз Болгарам горячого сала за шкіру і тому мають вони Греків в печінках. Тому радо скористались з заверухи, щоб порахувати ребра Грекам. Та мабуть грецький уряд уразуміється. Трохи побрикає, наробить шуму-гуку тай присяде, тим більше що на Греків дивляться всі народи, як на нахабних імперіялістів, котрі хочуть панувати над іншими народами. Перед ти-

жнем втяли вони таку штуку: Бажаючи задержати Смирну при Греції без плебісциту, вони оголосили в Смирні „автономію“. Ця автономія (подібна до „воввудської автономії“, якую хочать обдурити польські політики Сх. Галичину!) має пустити свїтової блахмана в очі: „от, мовляв як ми, Греки, свєбодолюбні — даємо Смирні автономію“. Але свїт не дурний: він домагається або плебісциту або окремої держави зі столицею в Смирні.

До Св. Отця, Папи римського, гурток італійських кардиналів, єпископів і священників внєсь просьбу, щоб зніс целібат і дозволив женитись священникам. В тій просьбі пишетьсья так: „Чистота життя, та найвища мета священника, досягається тільки вільним розвитком людської природи а не вї обмежуваннем і творенням законів, які впрост суперечать природі. Духовенство боретьсья завзято проти того стану річей, що є гіршим від смерті, і просить Свят. Отця, щоби допоміг духовенству вийти зтого тяжкого становища“. — Так пишуть найвищі достойники римської церкви, де целібат тепер ще обовязує, домагаючись його знесення. У нас дїється навпаки — деякі загорілїці бажають його насильно накинуги нашому духовенству. Целібат є хосенний і Богу-милий, але тоді, коли він добровільний, коли чоловік має природний наклїн до него. Натомість грїхом є змушувати молодих і недосвідчених людей до целібату.

Австрія, мертво народжена, — конає, Єї гроші без вартости. За 100 кор. в золоті можна купити мільон австр. корон. Тому долар коштує 52 тисячі корон. Такі гроші — ніякі гроші. Вартість їх хїба в тим, що на них намальовані гарні панни, тому ними бавлятьсья в Швайцарії діти, бо вони дешевші як образки. Отже Австрія вже банкрутом стала і очікує ратунку від Америки і Англії. Мститься на австрійських Німцях їх дурна політика перед війською.

В Польщі стара біда. Марка паде, а долар іде в гору і коштує вже півсема тисячі марок. Тому дорїжнє росте. Урядникам підвищено платні, так що стали мільонерами, коли порахувати їх річну пенсію. Що місяця ідуть по гроші до каси з мішками, але в подертих черевиках і големи ліктями свїтять, бо тих тисячів не вистає, щоб грїшне тїло погрити. Попри всю ту біду є і щастє в Польщі. По двох місяцях удалось склеїти міністерство під проводом проф. Новака. Цей пан виголосив оноді перед польським соймом промову, в якій говорив і про Сх. Галичину. Обіцвав їй ушасливити воввудську автономію та хваливсья, що ніяка сила не відбере Польщі теперішних границь. Стара пісонька... яку залюбки співав і цар Вільгельм, а тепер збирає гриби тай иншої зятягає. Має ще Польща клопїт з Литвою. Вона нічо не хоче мати з Польщею, доки не віддасть Виленщини Литовцям. І настало таке між Литвою а Польщею, що не є ні мїром ні війською. За те дуже гнїваютьсья польські газети на Литовців тай називають їх гайдамаками, большевиками, різанами, бандитами, які беруть німецькі марки від Німців і Жидів. Ці газети донесли теж, що Німці переслали великі гроші Українцям в Сх. Галичїні. Та мабуть ці гроші десь вкрали на почтї, бо до нині не дїйшли. Певно якийсь Поляк ними збогативсья, бо Поляки теж люблять німецькі марки, тому що вони мають 10 разів більшу вартість як польські.

В С Я Ч И Н А

Канцелярія Тов. „Просвіта“ подає до відома: Не зважаючи на одержану бувшим директором Укр. Державного Театру Орлом Степняком в Міністерстві справ внутрішних театральну концесію майже на всю Польщу і на всю Галичину (ще в травні ц. р.) тільки тепер, після всьїх перепон і труднощів львівське Воввїдство дозволило йому провадити театр на терені свого Воввїдства. — Український театр під проводом Миколи Орла-Степняка розпочав свою діяльність з 29 липня ц. р. в районі Дрогобича. Репертуар театру широкий побутовий, історичний і модерний як ліпших українських драматургів так і свїтових. Мається на метї виставляти пєси ще незнані або мало знані в Галичїні. У склад театральної лружини покищо увійдуть такі артисти: Авсюкевич Марта (артистка верж. театру М. Садовського) Березовський Григ. (арт. держ. теат. і театр. Садовського), Вовченко Юрко-адміністратор, Кривецька Александра (арт. держ. театр.) Левицький Алексїй (арт. держ. театр. і театру Садовського), Миронівна Маруся (арт. держ. театру). Орел-Степняк, директор і режисер театру (арт. дирек. і режис. держ. теат.) Пїлборський Микола Помяків Семен, Пухальський Яків (арт. держ. театр.), Раїч Людмила (арт. держ. театру), Скалогуб Олекса, суфлер (держ. театр.), Соєницький Олекс. (арт. держ. театр.) Ткаченко Надія (арт. держ. театр.) Чугай Павло (арт. держ. театр. і театр. Садовського) і инші. Театр має власне театральне вбрання та бутафорію для згада-ного репертуару.

Через Адмін. „Укр. Голосу“ надіслали в марках: На „Рїдну Школу“ в Перем.: О. Е. Кабаровський Сянок — 3.700; О. П. Андрейчик, Залуж — 2000; Ст. Кравчинь, Перемишль — 1000; В. Легочко, Ленче — 500; Підгорецький, Брусно — 500; Урядники Суду, Перемишль — 4200; В. Гладілович — 500; К. Вільчурик, Кругель малий через Рязницю — 400; Брат-братови: М. Щирба, Сельська — 465; Нат. Василик, Станіславів — 1000; С. Дмитраш

збірка на весілію Івана Ряжака в Халупках мед. Памятник в Пикulichах: Збірка в Луці через уч. Павловського і Білинського — 10.100.

НА ДІ С Л А Н Е.

Заручини п и Стефаніі Левицької з п. Александром Гнатовим, кандидатом медицини відбулись 3. липня 1922. 27—1—1

Шкільний рік в дівочій школі СС. Василянко в Яворові починається 4. вересня Богослуженням. Вписи до учт. семінара і школи народної 7 класової відбудутьсья 1. і 2. вересня.

Ігуменат СС. Василянко в Яворові приймає учениці на ціле удержанне до Інституту на отсих умовинах: Річно 2 кірці жита $\frac{1}{2}$ кірця пшениці, 5 кірців картофель, 30 кг. круп, 20 кг. товщу, 10 кг. фасолі. Оплата грошева по умові. 23—1
Ігуменат СС. Василянко в Яворові.

КОНКУРС.

Виділ тов. „Український Інститут для дівчат“ в Перемишлі

розписує отрим конкурс на прийатте учениць до Інституту. Зголошення о прийатте належить вносити найдалше до 15. серпня. Оплата в харчах остаються в дотеперішній висоті а іменно: 100 кг. жита і 100 кг. пшениці річно; 5 кг. круп гречаних або пшоняних (фасолі, гороху можлива є також заміна після умови) місячно, 2 кг. масла або смальцю (солонини 3 кг.), 50 кг. бараболь. Крім цього одноразово 100 кг. капусти і 10 кг. закришки. Доплати в грошах — як також оплати в грошах без достави харчів — будуть подані до відома пізніще. В разі недостатвлення харчів родичі платять кожодчасну торгову ціну. Одноразова оплата за інвентар виносьть 5.000 Мп. Звертається увагу родичів, що в минушому році мали свої дочки в інституті, щоби вносили подання в вище згаданому речинці, бо по причині великого числа нових учениць може забракнути місця до приміщення давних інституток. Зголошення вносити на адресу: Виділ Укр. Інституту для дівчат в Перемишлі, вул. Татарська 4.

ЗА В И Д І Л:

о. Ар. Ваюль Левицький,
предсідатель

о. Михайло Комарницький
господар.

КОНКУРС.

Тов. „Дешева Мухи“ в Перемишлі оголошує отрим конкурс на прийатте питомців до своєї Бурси. Місячні оплати виносьть: 8 кг. житної пїтльованої муки, 5 кг. пшеничної пїтльованої муки, 5 кг. гречаних круп, 2 кг. масла або смальцю, 50 кг. картофель. Крім цього одноразово: 50 кг. капусти, 10 кг. закришки і 2.000 мп. на інвентар. Доплата в грошах, а також оплата в грошах без достави харчів, будуть пізніще подані до відома. Подання о прийатте до Бурси треба вносити найдалше до 15. серпня ц. р. на руки проф. Голїчука Теодора вул. Сїгурського Ч. 10.

Не треба їхати до Львова на закупні! Заснічене зерно це велика втрата для господарів! Готувіть чисте зерно під осїнні засїви і замовлюйте зараз у фірми **А. ОПИШІ І СКА**, Львів вул. Оболонських ч. 15.

— БАЙЦУ ПРОТИ СІНО —
„успулюю“ знаменитий заграничний виріб) пачка на пів кірця зерна коштує з оплатою почт. Мп. 700.

СИНИЙ НАМІНЬ оден кг. оплатно мп. 700.
Всілякі товари і артякули потрібні в домашньому господарстві висїлаємо на замовлення оборотною почтою. Приймаємо замовлення на томасівку і суперфосфат також ІV. поодинокими міхами, та вагоново кайніт. 1—2
РІПА СТЕРНІВКА ціна торгова (около 4000 мп. за кг.)

Кружок У. П. Т. в Городенці відкриває в днєм 1. вересня с. р. приватну гімназію. Если зголоситься відповідне число учеників відкрється чотири низші класи. Щоби можна було вже заадалегідь усталити число клас, просить управа інтересованих, вже тепер зголошувати свої діти устно або письмено у професора Михайла Наврицького в Городенці. Речинець зголошуваня є до 15. серпня.

Вступні іспити а також вписи відбудутьсья в днєх 29—31. серпня.

При вступнім іспиті до I. класи вимагаються з української мови: плавне читанне, безошибочне писанне, звання частей мови і речення, а з рахунків: чотири діланне цілими числами, таблицьку множення і писання чисел до мільона. При вступнім іспиті до висшх клас вимагається опанованя матерїалу із попередної класи. Ученики, що скінчили попередну класу в іншій гімназії, не здають вступного іспиту. Оплата виносьтїме 5000 Мп. місячно. Кружок У. П. Т. постарается також о отворенне бурси для учеників. 5-1-2
Городенка, в липні 1922. Управа гімназії.

Ігуменат СС Василянко в Яворові шукає учительки з I групи язикової і III гр. рисункової. 441—3—3

Бурса св. о. Николая шукає вишколеної кухарки, яка вміє варити на 100 осіб. Мешканне, харч і платня по умові. Зголошення в канцелярії бурен ч. 25

Червона смерть і інші цікаві оповідання Євгара А. По, як I. випуск „Бібліотеки Мерїама“. Набувається повсїх книгарнях або в головному складі М. Мох Львів, Содова 4. Цїна: 160 Мп. Пересїлка 20 Мп 3—6

„Полотно“ Львів, Зіморевича 20.
полотна, цайги, сумна, мотузні вироби.

ТОМАСИНА
 — марки „ЗВІЗДА“ —
 вже надійшла до складів
 Краєвого Союзу господарських
 Спілок у Львові
 ул. Зіморовича 20. | ул. Городецька 95.
 Продається поодинокими міхами і вагоново.
 Скількість товару обмежена, тож треба
 спішитися з замовленнями. 25-1-2

Права до виробу цементових дахівок продасть оказійно „Убус“ Львів, Осолінських 6. 9-3-4

Одиноке Українське „ЗЕМЛЯ“
 парцеляційне товариство „ЗЕМЛЯ“
 у Львові, Ринок ч. 43.
 Переводять парцеляції більших-посіостей, інтабулює зарав купців з-власителів куплених ним ґрунтів. Має урядове уповажнення до парцеляції. Приймає гроші на вкладки шадничі. — Дає інформації в справах парцеляційних.

До **АМЕРИКИ** „WHITE STAR LINE“ До **КАНАДИ**
 114 долярів. (ЛІНІЯ БІЛОЇ ЗВІЗДИ). 106 долярів.
„Olympic“ 48.000 тон. **„Olympic“** 48.000 тон.

 Дорога через Cherbourg до Америки 4 1/2 дні. Дорога через Ermen до Канади в найкоротша і подорож триває тільки 4 1/2 дні на повнім отвертїм морі. Постійна безпосередна комунікація між Європою — Америною і Канадою на кораблях Товариства Корабельного „WHITE STAR LINE“ напр. „Majestic“ 56.000 тон — „Olympic“ 48.000 тон — „Homeric“ 35.000 і багато інших великих і люксово уладжених кораблях англійських, які віддавна одержали призначення тисячів подорожних за покананням всевітних рекордів.
 Увага! Всі формальности еміграційні полагоджує і інформації уділяє безплатно бюро нашого Товариства Корабельного
Львів, „WHITE STAR LINE“ **Тернопіль,**
 вул. Городецька 36. вул. Тарновського 5.

„ЕАСТ“ Збірні оголошення виконує успішно і дешево **Спосібних аквізиторів**, в кожній місцевості за доброю нагородою шукається. Зголошення приймає „ЕАСТ“ еспедиція анонсів Станіславів

Новостворена
Механічна Робітня
Якова Кентля Станіславів
 3. Мая 40.
 направляє машини до писання, шиття, ровери, спеціальність направа музичних інструментів смичкових і дутих. Замовлення з провінції виконується 1-1-3 **скоро, дешево і солідно.**

ІВАН СІМЕНОВИЧ Станіславів,
 Сапіжинська, ч. 23. (I. поверх)
Першорядна кравецька
робітня і склад сукна
 виконує роботу без і з власного сукна **солідно, дешево і скоро.** 2-12

1-1-6 **Першорядна робітня**
Костюмів і плащів жіночих
Германа Айхгорна
 в Станіславові, вул. Казимирівська Ч. 1.
 перший поверх v s à vis (Віденського Зв'язку Банку)
 виконує роботу по найновішій моді **солідно, скоро і по приступних цінах.**

Машини рілничі продає і направляє, вирабляє **хрести на могили**, перебирає роботу **будівельну і артистичну**, вибиває **студні** до найбільшої глибини — направа всіляких машин. **Вертгаймівські маси** продає нові — а старі направляє, як рівнож роботу в обем сьсарства входячу по найдешевших цінах виконує
ІГНАТІЙ ЯКУБОВСЬКИЙ
 — Станіславів, Петра Скарги 60. —

1-1-6 **НОВОСТВОРЕНА**
Американська Реставрація і
комната до снідань (давніше льокаль каварні „ІМПЕРІАЛЬ“) в Станіславові, ул. Казимирівська ч. 3.
 Пиво львівське, експортне, чорний бок. — Абонамент на обіді і вечери. Клубові комнати, багато заосмотренняй буфет і ріжного рода напитки **поручає Ігнатий Фені.** Прислуга не побирає відсоток!

Перворядна реставрація і город
Ф. МАЛАШИНСЬКОГО
 в Станіславові, вул. Собеського ч. 17.
 поручає свою знамениту **домашню кухню, буфет, пивницю з ріжного рода напитками**, приймає абонентів на харч по дуже приступних цінах, поручає окремі **комнати для клубів і товариств.** Для переїздних найвідповіднійший ресторан! Ціни приступні, прислуга скоро.
 4-6 з поважаннем: **Ф. Малашинський.**

Артистичне ритівниче заведення
Генрига Оберлендера
 в Станіславові,
 — вул. Нарпінського ч. 8 —
 вирабляє **печатки** кавчукові і металеві для кооператив, Товариств, Громад і т. п. по найдешевших цінах. Замовлення з провінції виконує скоро на письмненне замовлення. 4-5

БАРУХ ЛІНДЕНБАУМ
Склад шкір і приладдя шевського
 Станіславів, вул. Барона Гірша ч. 6.
 поручає по **гуртових цінах і дуже дешево** а то: бокс шевро чорний і жовтий, дяк, юхт, телячу шкіру. Всілякого рода золі, приладдя шевські. Чоботи і черевки власного виробу і ріжні горішні части. 2-2

Кооперативи і сільські крамниці! 4-5
Гуртовий магазин чаю, мари, ринну, перцю, сірників, паперців, туюк, мила, пасти до обуви ріжного рода, сірни для худоби, глазури для гончарів, кунеролоу і т. п. по конкуренційних цінах: поручає гуртовий магазин і головне заступство артикулів чеських фабрик сн „Plaming“ „Г. Неу“ **Г. Гольдшмід** Станіславів, і „Ключ“ **Г. Гольдшмід** Казимирівська 7.

Електро-технічне Заведення
З. Тайхмана
 в Станіславові, вул. Грунвальдська ч. 5.
 переводить інсталяції світла, млинів, тартаків і т. п. Направляє і перевиває динама і електричні мотори. **Станція гальванічно-хемічна.** — Виконує **скоро, солідно і дешево.** 3-5

Базар обуви і товарів гальянтерійних
БУРСТІНА
 Станіславів, площа Міцкевича ч. 1.
 — (побіч польського Сокола) —
 поручає **найтривалішу обуву** для пань, панів і дітей — по постійних, одначе по найприступнійших цінах. 4-5

НЕЗРІВНАНА
БЕРІ паста до обуви БЕРІ
 поза чудовим полиском, хоронить шкіру і мимо цього є найдешевшою, длятого **поручаєм всім — і всюди БЕРІ надайте!**
Фабрика „БЕРІ“ Станіславів
 вул. Баторого. 3-5

Герман Раттнер
 — Станіславів, вул. 3. Мая ч. 9. —
 Перерібка і фарбованне жіночих, мужеських і діточих капелюхів. 2-2

Позір! Кооперативи і сільські крамниці!
 Гуртовний склад заполощ, бавовни до вищи, ванок, ниток гарасівок, крайок, вовни, пацьорок, паперових річей, бинд, цигаретових паперців, ножиків, гребенів, коронок, вставок, **по найдешевших цінах поручає передвоєнна фірма**
ЛЕВ ЛЕВЕН, Станіславів,
 Ринок, вул. Берка ч. 3. 3-8

Нафталій Брандас, Станіславів
 — Валова 10.
Склад всілякого приладдя млинського
 доставляє **французькі каміння** і ріжного рода камені до мелення муки разовой. Порцелянові і сталеві вальці. Всілякі машини млинські і големдри. Шнуряні і гумові паси. Палочки до шиття і крупнов. Знаряди до гострення французького каміння, **гази шовкові** пилті вовняні і дротяні. 3-5

УКРАЇНЬКА ШАДНИЦЯ в ПЕРЕМІШЛІ
 вул. Костюшка ч. 5.
 Приймає і виплачує шадничі вкладки щоденно з зв'язкою веділь і українських свят в урядових годинах і опродютовує їх на 4%. (Вкладкові книжочки „Української Шадниці“ мають пупілярну обезпечку). — Уділює позички гіпотечні, вексельні і на підклад цінних паперів.

Збірник літургічних і других церковних пісень, на мішаний хор Др. Ст. Людневича.
 Ціна 1500 Мк. Порто 100 Мк. Одержати можна в книгарні **Ставропільського Інститута** у Львові, ул. Руська ч. 3.

НИТКИ
„ТРУД“ Львів, Ринок ч. 39.
 вс. рода, до шиття і вишивання, гуртом, і на дрібно продає дешево і поручає свої від 22 літ ведені робітні суконь і білля **ЖІНОЧА СПІЛКА ПРОМИСЛОВА**